

VRIJDAG, DEN

25 FEBRUARIJ.

De ondergeteekende, namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, uitgenoodigd zijnde, om mede te werken, tot inzameling van de Offers, welke Suriname's Ingezeten en uit liefde en gehechtheid voor het dierbaar Vaderland mogten willen aanbrengen, — heeft volgaarne de een vereerende en hoogst aangenamen taak op zich genomen, en heeft dienvolgens maatregelen in het werk gesteld, opdat alle zoodanige bijdragen, ten kantore van den Secretaris bij het Gemeente Bestuur, tegen *recapts* zullen worden aangenomen, dagelijks van des morgens negen tot des middags ten twaalf uren, de Zon- en Feestdagen uitgezonderd; — zullende wekelijks door denzelfden Secretaris in de Nieuwspapieren worden bekend gemaakt het montant der bijdragen, en de namen der Vaderlandslievende Inzenders, ten zij men mocht verlangen zulks geheim te houden.

De ondergeteekende hoopt en vertrouwt, dat het resultaat dezer pogingen, nu weder de ondubbelzinnigste bewijzen zullen opleveren van de liefde en gehechtheid van Suriname's Ingezeten en uit VORST en VADERLAND.

Paramaribo, den 21 Februarij 1831.

De President van het Gemeente Bestuur der Kolonie Suriname,
L. B. SLENGARDE.

— BUITENLANDSCHE BERIGTEN. —

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE, den 6den December. (*Particuliere Correspondentie.*) Het is in de avond zitting van den 19den Novbr. geweest, dat de meerderheid der sectien er bij het Belgisch congres op aangedrongen heeft, om al de leden van het huis van Nassau voor altijd van de regering te versteken en vervallen te verklaren. De heeren de Celles, de Stassart en Parson hadden dit een en ander voorbereid en de zwakken of weifelenden op verschillende wijzen in hunne magt weten te krijgen. — Den volgende morgen is de uitsluiting besloten en de nieuw gevormde Belgische staat als een onafhankelijk politiek ligchaam daargesteld. Wie dat alles handhaven moet is nog onbepaald. De namen van Nemours, Napoleon II en Arenberg zweven afwisselend op aller lippen. De laatste evenwel komt wel het minst in aanmerking; want de hertog wil met zijne muitende landgenooten volstrekt niet te doen hebben. — Onder de geestelijken zijn er velen, die den aartshertog Karel van Oostenrijk als kandidaat tot den Belgischen troon voorstellen. Eenigen uit den adel willen dien weg wel op en vlijen zich, de grondslagen der oude constitutie, de verdeling in drie standen en de zoogenaamde blijde inkomsten wederom als grondslagen der nieuwe staatsregeling te doen aannemen.

— In BRUSSEL zijn bijna geen sporen der verwoesting meer aanwezig. De schaden aan huizen en vensters zijn genoegzaam hersteld, de barricaden opgeruimd, het park weder vol nieuwsgierigen, vooral gedurende de zittingen van het nationaal congres. Met dat al is er geen vertier in den handel. Er wordt bijna niets verkocht en op de vroeger zoo druk bezochte wandelingen vindt men weinig menschen en nog veel minder ruiters.

— Volgens berigten van den generaal van Geen, moet deze veldheer bijzonder te vreden zijn over zijne schutters, vrijwilligers en boertjes. Hij had gerekend ze te moeten aanzetten en vindt ze van alle kanten zoodanig gescherpt, dat het moeilijker is hen in te houden dan te laten voortrukken en handelen.

— Volgens eenen partikulieren brief uit Valkenswaard, van den 22sten dezer, zijn aldaar Zaterdag de troepen van het korps, onder bevel van den hertog van Saxe-Weimar, sterk 5000 man, gepasseerd. Zondag avond vernam men te Valkenswaard, dat de troepen des voormiddags van dien dag te Hechtel waren gekomen en Maandag morgen dat zij nog Zondag Hasselt waren binnen gerukt, de Belgen van daar hadden verdreven, en zich daar van al het benodigde bij requisitie hadden laten voorzien. « Heden Maandag, » schrijft men verder in dien brief, « zijn ongetwijfeld onze troepen voor Maastricht aangekomen, is alzoo die stad gedeblokkeerd en het voornamelijk doel der expeditie bereikt. Ongeveer 300 paarden, herkomstig van de afgedankte Belgische dragonders, en waarmede men in Maastricht bezwaard was, zullen dus nu hebben kunnen dienen om even zoovele lanciers, welke de expeditie te voet medegemaakt hebben, van paarden te voorzien ».

— Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden is den 2den dezer 's avonds alhier aangekomen, en heeft den volgende morgen vroeg, van den heer generaal-majoor provincialen kommandant en opperbevelhebber dezer vesting, benevens van onderscheidene hoofden andere officieren vergezeld, de werken dezer vesting in oogenschouw genomen.

Ten 11 ure heeft Z. K. H. over de onderscheidene bataljons schutterij, benevens over de andere troepen, de bezetting dezer vesting uitmakende, eene wapenschouwing gehouden, en hoogstdezelv's tevredenheid over de zelve te kennen gegeven.

— Heden morgen zijn de 1ste en 4de compagnieën van het mobiele bataillon Geldersche schutterij, gedeeltelijk uit Nijmegenaren te zamen gesteld, van hier naar de vesting Grave vertrokken, na dat de generaal George, opperbevelhebber der vesting Nijmegen, de zelve had geinspecteerd.

Heden morgen zijn voor deze stad aangekomen twee kanonneerbooten en twee barkassen, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee Schadius. Ook vernemen wij, dat er kanonneerbooten op de rivier de Maas, voor Grave, verwacht worden.

— De maatschappij der volksvrienden te Parijs had aan België een gewapend korps vrijwilligers ter hulpe gezonden, hetwelk door die maatschappij zelf onderhouden en bezoldigd werd; maar dit korps heeft thans, uit hoofde van den keer dien de zaken nemen, order ontvangen om naar Frankrijk weder te keeren.

— In de zitting van gisteren heeft het nationale congres de vraag over den regeringsvorm van België beslist. 174 afgevaardigden hebben voor de constitutionele monarchie

en 13 voor de republiek gestemd. De voorslag van den heer Robault, om zich op het volk te beroepen, heeft geen gevolg gehad.

— De heeren Cartwright en Bresson zijn Zaterdag van hunne reis naar Londen te Brussel teruggekeerd.

— De generaal Daine is eergisteren te Brussel aangekomen.

— Men heeft alhier berigt ontvangen, dat eene Hollandsche kolonne van 6000 man, met 4 batterijen, elk van acht stukken geschut de vesting's Hertogenbosch verlaten, en zich te Eindhoven, Hechel, Peer, Bree en Weert gelegerd heeft. Het oogmerk dezer beweging schijnt te zijn de herstelling der gemeenschap tusschen Maastricht en 's Hertogenbosch.

Ook zegt men, dat de Hollanders, onder bevel van den hertog van Saxe-Weimar, voornemens zijn, Venlo te heroveren en vervolgens naar Luxemburg door te dringen.

Den 2den, des avonds omstreeks elf uur, zijn er 4000 man Maastricht binnengerukt. Deze beweging der Hollanders, die wegens den wapenstilstand geene verdere gevolgen had, heeft te Hasselt grooten schrik verspreid; men heeft ijlings geregelde troepen derwaarts gezonden.

MENGELWERK.

LEVENSBERIGT VAN DEN MARQUIS DE LAFAYETTE.

In een geschrift, ten vorigen jare te Philadelphia in Noord-Amerika, uitgegeven vindt men een Levensberigt van den Generaal De Lafayette, dat te meer opmerking verdient, dewijl destijds geen mensch kon gissen, dat deze beroemde en achtungwaardige man op nieuw uit de stille afzondering des rustigen landlebens op het woelig tooneel der wereld groeppen zou worden. Ieder weet, dat Lafayette veelvermogen den invloed had bij de jongste, zoo belangrijke gebeurtenissen in Frankrijk, en dat hij vooral het zijne toebrengt tot spoedige herstelling der orde. Niet zoo algemeen bekend is zijn vroegere levensloop. Wij meenen derhalve, dat aan velen onzer lezers de mededeeling van gemeld stukje niet onaangenaam zal zijn, dat een beknopt verhaal behelst van de voornaamste bedrijven en lotgevallen des grijsaards, die, aan zijne beginselen getrouw, in weervil van hooge jaren, nog eenmaal thans optreedt, om de zaak der menschheid te handhaven en betamelijke vrijheid te verdedigen.

Marie Paul Joseph Roch Yves Gilbert Motier, Marquis De Lafayette, werd geboren, den 6 September 1757, in de provincie Auvergne, (later uitmakende de twee Departementen Puy de Dôme en Cantal, benevens een gedeelte van la Haute Loire) in een bergachtig oord, op het kasteel de Chavignac, zes mijlen van de oude stad Brionde. Van de vroegste tijden af was hij geweest beroemd wegens de dapperheid der inwoners en derzelver zucht voor onafhankelijkheid. De voorouders van Lafayette behoorden tot de lieden van den eersten rang in die landstreek, en onderscheidten zich steeds door ridderlijken moed en heldhaftige fierheid. In de jaarboeken van Frankrijk staat de Maarschalk De Lafayette zeer loffelijk vermeld, en diens bloedverwante, Mevrouw De Lafayette, was eene zeer beschaafde vrouw, die een niet geringen letterkundigen roem had verworven. Het zal dus wel niet noodig zijn, hier uitvoerig te bewijzen, dat de jonge Lafayette reeds vroeg van den geest zijner voorvaderen diep werd doordrongen; in zeer jeugdige jaren trok hij partij voor burgerlijke vrijheid, en werd een ijverig, schoon altijd gematigd, verdediger van de zaak der menschheid.

